

не могла миролюбиво расчитаться съ Княземъ Зубовымъ, требуя отъ него уплаты всей сполна суммы, представляла ему право за отданный Льву Горайну, искать уд вѣтвораенія съ его фундашей, пошли въ Виленскую Гражданскую Палату, которая рѣшеніемъ 11 Нолбря 1827 года, между прочимъ присудила, чтобы Униловскіе, по силѣ документа представленнаго отъ Зубовыхъ, снятыя проценты покойнымъ Львомъ Горайномъ, съ его имѣніи Черноручь, в Юлицѣ ичъ поискивали, а будъ тѣхъ имѣній недостаточно, въ ту пору обратились бы къ фундашамъ Зубовыхъ; на каковое рѣшеніе Князь Зубовъ и Униловскіе занесли апелляціонныя жалобы въ Правительствующій Сенатъ, до разрѣшенія которыхъ, другіе кредиторы покойнаго Льва Горайна, успѣли съискать на его имѣніи Черноручь, многія рѣшенія, въ числѣ коихъ, по указу Минской Гражданской Палаты и Правительствующаго Сената, за долгъ Монаховъ Кармелитовъ Виленскихъ, съ 1825 года, занято имѣніе Черноручь въ опекунскае управленіе. Когда же наследникъ Ивана Горайна, имѣющагося только владѣльцемъ сказаннаго имѣнія, Михаилъ Горайнъ, видя невозможность удержаться при этомъ имѣніи, не только не дѣлалъ официалнаго заявленія оного, но учиненнымъ актомъ въ Вилейскомъ Уѣздномъ Судѣ 27 Нолбря 1827 года имѣніе Черноручь, отказалъ все безъ малейшаго исключенія для кредиторовъ Льва Горайна; то по силѣ сего акта изъ числа кредиторовъ Марія Коверская уплативъ долгъ принадлежащій Монахамъ Кармелитанамъ, въ тамошній Дворянскую Опеку, заняла имѣніе Черноручь, въ традиціонное судое владѣніе. Правительствующій Сенатъ въ разрѣшеніе апелляціонныхъ жалобъ, въ Указѣ своемъ отъ 6 Іюня 1839 года изъяснилъ, что Левъ Горайнъ, по силѣ эвикціоннаго документа, выбралъ отъ Зубовыхъ проценты 20,528 руб. 10 коп., во вторыхъ подъ квитанцію тогожъ Горайна 6,000 руб. сереб., вновь 3,539 руб. и наконецъ 23,599 польскихъ злотыхъ, авсего 34,606 руб. серебромъ,— предписалъ Виленской Гражданской Палатѣ, чтобы она, какъ не во всѣхъ обстоятельствахъ сдѣлала заключеніе, то не стеснялась прежнимъ своимъ обжалованнымъ рѣшеніемъ, въ означенныхъ предметахъ сдѣлала вновь разсужденіе. Виленская Гражданская Палата, по случаю отдѣленія имѣній Князя Зубова къ Ковенской Губерніи, передала приведенный указъ въ Ковенскую Гражданскую Палату, которая 30 Октября 1847 года, разрѣшивъ все обстоятельства присудила Униловскимъ, поискивать по силѣ обезпечительнаго документа Львомъ Горайномъ Зубовымъ, выданнымъ, съ имѣніи въ ономъ обозначенныхъ, и сверхъ того съ Зубовыхъ неотданныхъ 6,000 руб. сереб. А хотя и на таковое рѣшеніе обѣ стороны жаловались Правительствующему Сенату, однакожъ чтобы прекратить новую долговременную тяжбу, продолжающуюся болѣе 40 лѣтъ, проситель въ имени вѣрителей своихъ, по силѣ изрѣкательнаго документа 7 Февраля 1847 года, помѣщикомъ Венедиктомъ Игнатьевымъ сѣномъ Униловскимъ, тѣмъ же вѣрителемъ его выданною, и 12 Марта тогожъ 1847 года въ Минской Гражданской Палатѣ совершенною, будущиъ уже единственными властителями присужденныхъ суммъ, какъ съ Князей Зубовыхъ такъ и на имѣніяхъ Льва Горайна, подверженныхъ обезпеченію пока дѣла по жалобамъ окончится въ Правительствующемъ Сенатѣ, вынужденнымъ находится обезпечить законную вѣрителей своихъ претензію,— для того съ представленіемъ исковыхъ пошлинъ и по публикаціи съ представленіемъ документовъ, просилъ сдѣлать вызовъ лицъ чрезъ Газеты Вилейскаго Вѣстника и Сенатскихъ Вѣдомостей, для дачи объясненія, и какъ долгъ Льва Горайна вѣрителямъ его есть первѣйшимъ, то изчисленную выше сумму, прибавивъ къ оной въ двойнѣ процента, присудить для вѣрителей просителя и для выручки всей суммы представить въ Виленское Губернское Правленіе, для продажи съ публичныхъ торговъ обремененное, имѣніе Черноручь, коего буде не достанетъ на погашеніе, то имѣніе Юлицевичи, нынѣ во владѣніи Боровскихъ находящееся, подвергнуть отвѣтственности, и по недостатку сего послѣдняго, отослать къ фундашамъ Князей Зубовыхъ, а между тѣмъ съ традиціоннаго владѣніи имѣнія Черноручья, съ помѣщичьи Коверской или ея наследниковъ, произвестъ отчетъ, и будъ что для нея принадлежитъ отослать къ прочимъ фундашамъ покойнаго Льва Горайна.

Въ слѣдствіе чего Вилейскій Уѣздный Судъ, согласно постановленію своему объявляя о выше описанномъ вѣствѣ прикосновеннымъ къ сему дѣлу лицамъ, вызываетъ къ явкѣ въ Присутствіе свое въ назначенный 2,298 Ст. X Т. Свод. Зак. Гражд. срокъ, съ законными доказательствами, для дачи объясненій. 1848 года Декабря 10 дня.

Судья Янитовскій.

За Секретаря Буйвидъ.

(443)

ской Избы Цивилней, которая вырѣкомъ 11 Листпада 1827 року, между инними засадила, ажебы Униловскіе, на mocy документа przez Хієція Зубова представленнаго, заігте przez zmarłego Leona Horaina procenta, poszukiwali na jego majątkach: Czarnoruczju i Juncewiczach, gdyby zaś tych majątków było niedostatecznie, naówczas gdyby się udali do funduszów Zubowa. Na takowy wyrok, Хієція Зубовowie i Униловскіе занесли до Рządzącego Сенату апелляcyjne skargi, gdy tym czasem pierwiej niżeli te zostały rozwiązane, inni kredytorowie zmarłego Leona Horaina, potrafili pozyskać na jego majątku Czarnoruczju, mnogie wyroki, z liczby których, za Ukazem Mińskiej Izby Cywilnej i Rządzącego Senatu, rzezonny majątek Czarnoruczje, za dług Хієціом Кармелитомъ Виленскимъ należny, od roku 1825 wzięty został pod Zarząd opiekuńczy. Lecz gdy sukcesor Jana Horaina, jedynie tylko tytułującego się dziezieicomъ pomienionego majątku, Michał Horain zauważyły niemożność utrzymania się przy rzezonnymъ majątku, nie tylko nie wchodził w formalne objęcie go w swą posiadłość, lecz sporządzonym w Wilejskimъ Sądzie Powiatowymъ aktemъ pod dniemъ 27 Listopada 1827 року, cały majątekъ Czarnoruczje, bezъ żadnego wyłączenia, przekazał na rzeczъ kredytorówъ Leona Horaina; przeto na mocy tegożъ aktu, jedna z liczby kredytorówъ, Marya Kowerska, należny Wilejskimъ Кармелитомъ długъ zapłaciwszy do tamtejszej Dworzanskiej Opieki, majątekъ Czarnoruczje objęła w swąją Sądowo tradycyjną posiadłość. Rządzący Senat, w skutekъ поступionychъ skargъ апелляcyjnych, w Ekscize swymъ pod dniemъ 6 Czerwca 1839 року wyrażwszy, iż Leon Horain, na mocy ewikcyodawczego dokumentu wybrałъ od Zubowychъ procentówъ: naprzódъ 20,528 rub. 10 kop., potemъ za kwietacyą 6 000 rub. sr., następnie 3,539 rub. i nakoniecъ 23 599 złotychъ polskichъ, a w ogółe 34,606 rub. srebremъ;— zaleciłъ Wilejskiej Izbie Cywilnej, ażeбы z uwagi, iż nie we wszystkichъ okolicznościachъ wydała swą decyzję, nieograniczującъ siebie uprzednimъ swymъ obżalowanymъ wyrokami, w pomienionychъ przedmiotachъ uczyniła nową decyzję. Wilejska Izba Cywilna, z powodu oddzielenia majątku Хієція Зубова do Gubernii Kowieńskiej, pomieniony wyżej ukazъ przesiła do Kowieńskiej Izby Cywilnej, która 30 Października 1847 року rozstrzygnawszy wszystkie okoliczności, przysaдила, ażeбы Униловскіе, na mocy assekuracyjnego dokumentu przez Leona Horaina Хієціомъ Зубови даного, претенсые swe poszukiwali na majątkachъ w nimъ oznaczonych, i nadto od Zubowychъ nieodebanychъ 6,000 rubli srebremъ. A chociaż i na ten wyrokъ obie strony занесли зажаленія do Rządzącego Сенату; wszakże pragnącъ zakonczyć nowy długoletni process, ciągnący się przeszło od latъ 40, proszący w imieniu swychъ wierzycieli, na mocy rzezonnego dokumentu dnia 7 Lutego 1847 року przez obywatela Benykyta syna Ignacego Униловского, tymъ jego wierzycielomъ wydanego, i 12 Marca tegożъ 1847 року do aktъ Mińskiej Izby Cywilnej podanego, jako jedyni już dziezieicomъ summъ, zasadzonychъ takъ na Хієціомъ Зубовыхъ, jako i na dobrachъ Leona Horaina, zostającychъ pod assekuracyą do czasu ukonczenia w Rządzącymъ Сенacie sprawy, znajdującъ się w konieczności zabezpieczenia prawnej swychъ wierzycieli претенсыи;— przeto składającъ iskowe pozycyliny, z zastrzeżeniemъ złożenia podługъ publikacyi właściwychъ dokumentówъ, uprasza o wezwanie osóbъ przez Karyerъ Wilejski i Senacką Gazetę, dla złożenia ze swęj strony objaśnień, a ponieważ długъ Leona Horaina, jego wierzycielomъ należny, jestъ najpierwszymъ, przeto wyliczoną wyżej summę, po dodaniu do niej podwojnychъ procentówъ,— zasądzić dla wierzycieli proszącego i dla wyłączenia całej summы, przezъ Wilejski Rządъ Gubernialny wystawić na publiczną sprzedażъ oddazonny majątekъ Czarnoruczje, który jeżeliby się okazałъ niedostatecznymъ, podciągnąć pod odpowiedzialnośćъ majątekъ Juncewicz, znajdujący się terazъ we władaniu Bоровскихъ, w razie zaśъ niedostateczności i tego ostatniego, oprzeć претенсые na funduszachъ Хієціомъ Зубовыхъ; a tymczasemъ z tradycyjnego wladania majątku Czarnoruczja, z obywatelki Kowerskiej lubъ jejъ sukcesorówъ sciągnąć rachunki, i jesliby przypadła jaka należnośćъ dla niej, takowąъ oprzeć na dalszychъ funduszachъ zmarłego Leona Horaina.

W skutekъ tego Wilejski Sądъ Powiatowy, zgodnie do postanowienia swojego, podającъ o wyżej wyłożonymъ do wiadomości mającychъ w tejъ sprawie udziałъ osobъ, wzywa ichъ do swego Urzędu, w zakreślonymъ 2,298. m artykulemъ X T. Zb. Prawъ Cywilnychъ terminie, z przepisanimi prawemъ dowodami, dla złożenia potrzebnychъ objaśnień. Dnia 10 Grudnia 1848 року.

Sędzia Janitowski.

За Секретаря Буйвидъ.

(443)